

**Zasady przygotowania artykułu przeznaczonego do publikacji
w czasopiśmie „Przegląd Teologii Mediów”:**

1. Redakcja „Przeglądu Teologii Mediów” przyjmuje teksty o charakterze wyłącznie naukowym, nie publikowane wcześniej w innym piśmie z zakresu teologii mediów (redakcja dopuszcza publikację przedruków, bądź też tłumaczeń pionierskich i tekstów bardzo znaczących dla teologii mediów, za zgodą autora lub redakcji pisma, w którym został on wydrukowany).
2. Publikując artykuł na stronie PTM, autor zgadza się na to, że zostanie on objęty licencją Creative Commons.
3. Do publikacji przyjmowane są artykuły naukowe, studia przypadku, raporty z badań, recenzje, komunikaty i sprawozdania.
4. Język artykułów to: polski, angielski, włoski.
5. Maksymalna objętość dla artykułu to 45 tys. znaków; dla recenzji, sprawozdań, komunikatów do 9 tys. Redakcja ma prawo w uzasadnionych przypadkach zwiększyć ww. limity.
6. W tekście nie stosujemy żadnych stylów, wyróżnień (podkreślenia, pogrubienia, kursywa), śródtytuły proponuje sam autor.
7. Czcionka w tekście to Times Roman, 12 pkt, brak dzielenia wyrazów, tekst wyjustowany, interlinia 1,5 pkt.
8. Oddajemy tekst o następującej strukturze:

W lewym górnym rogu – **stopień naukowy, imię nazwisko, afiliacja**

Tytuł artykułu

Streszczenie po polsku

Słowa kluczowe po polsku

Streszczenie po angielsku

Słowa kluczowe po angielsku

TEKST WŁAŚCIWY

Bibliografia

Biogram (w tym także mail do autora)

9. Przypisy powinny być sporządzane według tzw. stylu oksfordzkiego. Podstawowe cechy charakterystyczne tego stylu:
 - w tekście nie pojawiają się żadne odsyłacze (numerki, gwiazdki)
 - źródło podawane jest na końcu zdania w nawiasie kwadratowym, wg wzoru: [NAZWISKO, ROK, STRONA], np.:
Zarejestrowanie się na Facebooku jednak to nie wszystko. Stała aktywność, regularne moderowanie wpisów na tablicy może dać poczucie tworzenia przestrzeni medialnej. Jest to zatem forma uczestnictwa [Lister, Dover, Giddings i in., 2009, s. 333].

- Jeśli autorów jest więcej niż trzech, a publikację cytuje się po raz kolejny podaje się już tylko nazwisko pierwszego autora z dopiskiem *i in.*(i inni) lub *et al.*

[Lister i in., 2009, s. 333].

- Dodatkowo w przypisie można zawrzeć informację o referowaniu dłuższego fragmentu: [por. Lister i in., 2009, s. 333].

- Należy również wskazać, kiedy cytat jest powtarzany: [cyt. za Lister i in., 2009, s. 333].

- W przypadku gdy w jednym przypisie trzeba umieścić odwołanie do więcej niż jednej publikacji to należy je wymieniać w kolejności chronologicznej.

- By bliżej scharakteryzować to źródło, opisujemy je szczegółowo w bibliografii w sposób następujący:

Lister M., Dover J., Giddings S., Grant I., Kelly K. (2009): Nowe media. Wprowadzenie, tłum. M. Lorek, A. Sadza, K. Sawicka, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.

- Opis bibliograficzny dla prac zbiorowych:

Francuz P., Jędrzejewski S. (red.), Nowe media i komunikowanie wizualne, Lublin 2010.

- Opis bibliograficzny dla artykułu naukowego:

→ Artykuł w czasopiśmie:

Dibbell J., Sieci alternatywne, „Świat nauki” 4 (2012), 55-59.

→ Artykuł w książce:

Radomski A., Bomba R., Web 2.0 a nauka. Internet, Web 2.0, Kultura 2.0, Nauka 2.0, Zbiorowa inteligencja, w: Francuz P., Jędrzejewski S. (red.), Nowe media i komunikowanie wizualne, Lublin 2010, 127-141.

Tabele, ryciny, schematy, rysunki, wykresy itp. należy dołączyć w osobnych plikach. Grafika wektorowa w formacie CDR, EPS, grafika rastrowa w formacie TIF, JPG.